రోమియో

గూడూరు నుండి తిరుపతికి వెళ్ళే బస్సు స్టాప్‌లో ఆగగానే ప్రయాణీకుల్లో కలకలం. పెళ్ళిళ్ళ సీజను కాబట్టి బస్సులు రద్దీగా ఉన్నాయి.

బస్సు స్టాప్‌లో ఆగగానే గబగబ ముందుకు దూసుకువెళ్ళి టూ సీటర్‌లో కూర్చుంది శృతి. కూర్చున్నాక కాస్తగాలి ఆడుతున్నట్లయింది.

బస్ స్టాండ్‌లో కూర్చుని ఉండగా చికాకు పెట్టిన వెకిలి చూపుల మగవారి నుండి తప్పుకున్నట్లయ్యి హమ్మయ్య అని ఊపిరి పీల్చుకుంది.

'ఎక్కడిదాకా వెళ్ళాలమ్మా' అనడిగింది పక్కన కూర్చున్న ఆవిడ.

'తిరుపతి వరకు వెళ్ళాలండి' అంది శృతి.

శృతి చూడటానికి అందాల అజంతా బొమ్మలా ఉంటుంది. అందానికి తగ్గ ఆకర్షణ. వయసుకు తగ్గ అవయవ సంపద చూడగానే ఆకట్టుకునేలా ఉంటుంది. అందుకే ఎక్కడికి వెళ్ళినా మగవాళ్ళ చూపుల జల్లులలో తడిసి ముద్దవుతూ ఉంటుంది శృతి. ఫ్రెండ్ పెళ్ళికి గూడూరు వెళ్ళి తిరిగి తిరుపతికి వస్తోంది శృతి. కిటికీ పక్క సీటు సంపాదించుకున్నందుకు సంతోషపడుతున్న సమయంలోనే,

"మిస్.. చూడండి" అన్న పిలుపుతో తలపక్కకు తిప్పి కిటికీలో ముండి చూసింది. పాతిక ముప్పయి ఏళ్ళ మధ్య వయసున్న యువకుడు. అతడు ఎవరో శృతికి తెలియదు. ఇంతకు ముందు అతడిని ఎక్కడా చూసిన గుర్తులేదు శృతికి. తనను కాదనుకుని తలతిప్పుకోబోతుండగా.

"మిమ్మల్నే... మిస్..."అంటున్న అతని వైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

బస్సులోకి జనంతోసుకుంటూ వస్తున్నారు.

"మిస్.. మీ ముందు సీటు ఖాళీగా ఉంది కదూ..." అని అడుగుతున్నాడా యువకుడు

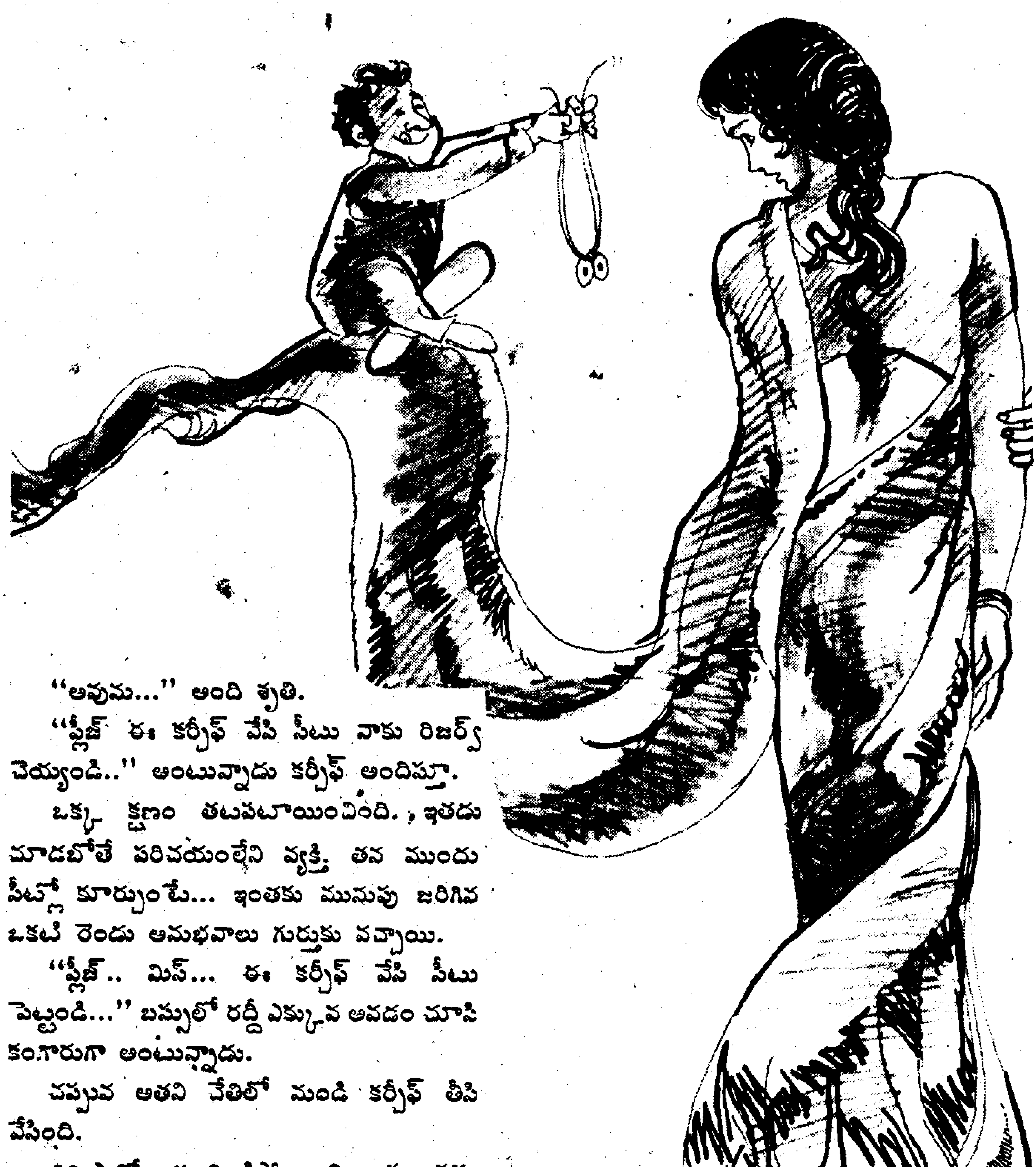

"అవును..." అంది శృతి.

"ప్లీజ్ ఈ కర్చీఫ్ వేసి సీటు నాకు రిజర్వ్ చెయ్యండి.." అంటున్నాడు కర్చీఫ్ అందిస్తూ.

ఒక్క క్షణం తటపటాయించింది. , ఇతడు చూడబోతే పరిచయంలేని వ్యక్తి. తన ముందు సీట్లో కూర్చుంటే... ఇంతకు మునుపు జరిగిన ఒకటి రెండు అనుభవాలు గుర్తుకు వచ్చాయి.

"ప్లీజ్.. మిస్... ఈ కర్చీఫ్ వేసి సీటు పెట్టండి..." బస్సులో రద్దీ ఎక్కువ అవడం చూసి కంగారుగా అంటున్నాడు.

చప్పున అతని చేతిలో ముండి కర్చీఫ్ తీసి వేసింది.

నిమిషాల్లో బస్సునిండిపోయింది. బస్సు కదలబోతుండగా గబగబా ఎక్కేసాడు ఆ యువకుడు.

శృతి ముందరున్న సీట్లో సెటిల్ అవుతూ,

"థాంక్స్.. అండీ" అన్నాడు.

"నో మెన్షన్".... అంది.

పి.శైలజ

ఊరి వెలుపలికి రాగానే బస్సు వేగం పుంజుకుంది.

శృతిది కిటికీ పక్కసీటు.. ఆ యువకుడిది కూడా కిటికీ పక్కసీటే!

బస్సు వేగానికి దూరమవుతున్న చెట్లు,

కన్సొలేషన్ బహుమతి పొందిన కథ

[illegible] కిటికీలోనుంచి చూస్తూ కూర్చుంది [illegible] తప్ప ముభావంగా ఉంటుంది.

కాసేపు గడిచిందో లేదో "మీరు ఎక్కడిదాకా వెళ్తారండీ..." అంటూ వెనక్కు తిరిగి అడిగాడు ఆ యువకుడు.

[illegible] చూస్తూ "తిరుపతికి వెళ్ళాలి..." అంది.

"అలాగా... నేనూ తిరుపతికే... పోనీలెండి బోర్ కొట్టకుండా కంపెనీ దొరికింది..." అన్నాడు.

శృతికి చిరాగ్గా అనిపించింది. అంతకు ముందు రైల్లో ఒకసారి జరిగిన అనుభవం గుర్తుకు వచ్చింది.

ఇప్పుడు ప్రయాణంలో ఉండే ఈ సీట్లో కూర్చొని తనను [illegible] ఎందుకు పలకరిస్తున్నాడు?

"మీరు తిరుపతిలో [illegible]..." అనడిగాడు ఆ యువకుడు మళ్ళీ [illegible].

"ఆ.. పద్మావతి కాలేజీలో ఫైనల్ ఇయర్ బి.ఎస్.సి చదువుతున్నాను..." అంది చిరాగ్గా!

లాభంలేదు. ఇతను తిరుపతివరకూ తనను ఏదో ఒక విధంగా పలకరిస్తూనే ఉంటాడు. ఏదయినా మార్గం ఆలోచించాలి. అతని నోరు మూయించేమార్గం ఎలా అని ఆలోచిస్తుండగా మెరుపులా ఒక ఆలోచన మెరిసింది.

"తిరుపతిలో మీరు ఎక్కడ ఉంటున్నారండి..." అతను [illegible] అడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానంగా చెప్పింది.

"బాలాజీ కాలనీలో ఉంటున్నామండి.."

ఆ జవాబు వినగానే అతనిలో ఆశ్చర్యం.. మొహంలో రకరకాల భావాలు."బాలాజీ కాలనీలో నా ఎక్కడ?" విస్మయంగా అడిగాడు.

ఆ జవాబుకు తడబడింది. అయినా [illegible] ఎక్కడంటే.. '[illegible]' బ్యాంక్ దగ్గర.. ఈ మధ్యనే పెళ్ళయింది. మావారు తిరుపతిలో రుయా హాస్పిటల్లో డాక్టర్" అంది.

"ఓ..." అతనికి [illegible]. [illegible] మొహమ్మైపు చూశాడు. [illegible]

[illegible] పడుతుందని భయపడి "మీవారి పేరు మేడమ్..." అనడిగాడు గుటకలు మింగుతూ...

పెళ్ళయిందనగానే 'మిస్' 'మేడమ్'గా మారి ఎదని మనసులో నవ్వుకుంటూ

'డాక్టర్ హరికృష్ణ' అంది.

ఆ జవాబుతో అతని కళ్ళు తిరిగినట్లయింది.

తరువాత వారిద్దరి మధ్య ఎక్కువ సంభాషణ జరగలేదు.

"అబ్బాయిగారికి రోగం కుదిరింది... తనకు పెళ్ళయిందని తెలియగానే పాపం బిక్కమొహం పెట్టాడు.." అని నవ్వుకుంది.

మామూలుగా అయితే అంతటితో ఆ సంఘటన ఆగిపోవాల్సింది అయితే... దాని తరువాత జరిగిన సంఘటన వలన శృతి ఇబ్బందిలో పడిపోయింది.

* * *

'భవాని నగర్ కాలని' అది శృతి తండ్రిగారి ఇల్లు. డ్రాయింగ్ రూమ్ హడావిడిగా ఉంది. డ్రాయింగ్ రూమ్‌లో పెళ్ళికొడుకు, అతని తల్లిదండ్రులు మధ్యవర్తి అందరూ కూర్చుని ఉన్నారు. ఆ సంబంధం దాదాపు నిశ్చయం అయినట్లే! ఒకరి స్థితిగతులు ఒకరికి ఇచ్చి పుచ్చుకోవడాలు ఇరువైపు పెద్దలకు నచ్చాయి. ఇక అబ్బాయికి అమ్మాయి అమ్మాయికి అబ్బాయి నచ్చడమే మిగిలింది.

శృతిని తీసుకుని వచ్చి కుర్చీలో కూర్చోబెట్టింది తల్లి.

రెండు నిమిషాల తరువాత దించుకున్న కనురెప్పలను మెల్లగా పైకెత్తి పెళ్ళి కొడుకును చూసింది శృతి. అంతే! షాక్ తిన్నట్లుగా కళ్ళు తేలవేసింది. ఎదురుగా సోఫాలో చిరునవ్వులు చిందిస్తూ కూర్చుని ఉన్నాడు గూడూరు నుండి తిరుపతికి వచ్చిన బస్సులో తన ముందు సీట్లో కూర్చుని ఉన్న యువకుడు. కర్చీఫ్ ఇచ్చి తనను సీటు పెట్టమన్న యువకుడు. అతడే... హరికృష్ణ.. రోమియో అనుకున్న హరికృష్ణ తన భర్త అని ఎవరికి చెప్పేసింది. కానీ రోమియో అనుకున్న వ్యక్తే హరికృష్ణ అనుకోలేదు. శృతికి ముచ్చెమటలు పట్టాయి.

హరికృష్ణ మాత్రం కృష్ణుని లాగే చిలిపి నవ్వులు నవ్వుతున్నాడు. అది గమనించిన పెద్దలు అతనికి [illegible] "ఏదయినా అడుగుతావే [illegible]" అంటూ డ్రాయింగ్ [illegible] వెళ్ళిపోయారు. ఇంకా [illegible] శృతి.

[illegible] కిది న్యాయంగా ఉందా?

ఏమండీ.. శృతీ... మీ కిది న్యాయంగా ఉందా? పెళ్ళయిన మీరు ఇలా పెళ్ళిచూపుల్లో కూర్చోవడం

పెళ్ళయిన మీరు ఇలా పెళ్ళిచూపుల్లో కూర్చోవడం..." చటుక్కున అతని వైపు చూసింది. అతని మాటల్లో కొంటెతనం.

శృతికి ఏడుపు వచ్చినంత పని అయింది. అతడు తనను అపార్థంచేసుకుంటే...

"అది కాదు... నేనెందుకలా చెప్పానంటే... ఇలాగే బస్సుల్లో రైళ్ళలో మీ మగవాళ్ళు ఆడపిల్లలను అల్లరి చేసి సతాయిస్తుంటారు. అందుకే మీరూ అలాంటి వారేమో అని.... పెళ్ళయిందని తెలిస్తే నా జోలికి రారని అలా అబద్ధం చెప్పాను..." ఏడుపు గొంతుతో అయినా ధైర్యంగానే చెప్పింది.

చిన్నగా నవ్వాడతను..."నువ్వు అబద్ధం చెబుతున్నావని నాకు ఆరోజే తెలుసు..."

"ఎలా?...." ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

"ఎంతగా నీ మంగళ సూత్రం కనిపించకపోయినా నీ ఫోటోను మీ వాళ్ళు మాకు ఇదివరకే పంపారు. అపుడే నువ్వు నాకు నచ్చావు. అక్కగా బస్సులో కనిపించావు. కానీ నేనెవరో నీకు తెలియదు. అందుకే పలుకరించి నిన్ను తమాషా చేద్దామనుకున్నాను. కానీ నువ్వేనన్ను దెబ్బకొట్టావు..."

"క్షమించండి..."

"క్షమించడం ఎందుకు? ఇంతకూ నేను నీకు నచ్చానా?"

సిగ్గుతో తలవంచుకుంది.

"ఓ... గ్రీన్ సిగ్నల్ ఇచ్చేసి... పది రోజులముందే హరికృష్ణ భార్యవని చెప్పుకున్నావుకాబట్టి. ఒక స్వీట్ పనిష్‌మెంట్..." అంటూ ముందుకు వచ్చి శృతి మోహాన్ని దగ్గరకు తీసుకుని పెదవులపై ముద్దు పెట్టుకోబోయాడు. శృతి చెయ్యి అడ్డుపెట్టింది. ఆ చేతిని తాకాయి అతని పెదవులు. 'థాంక్స్‌యు రోమియో...'' హరికృష్ణ పెదవులు అస్పష్టంగా కదిలాయి....

○